

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17044/2025
24.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђина Митић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дарко Благојевић, адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., као правних следбеника пок. ЂЂ, бив. из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1152/2025 од 30.07.2025. године, у седници одржаној 24.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1152/2025 од 30.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1152/2025 од 30.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7424/23 од 13.09.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца према туженима као правним следбеницима пок. ЂЂ, бив. Из ..., па је утврђено да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен пред Основним судом у Нишу 11.02.2011. године под бр. ЗР 113/11, у делу којим је прималац издржавања располагала преко 1/2 куће бр. ... која се налази у ... у Ул. ... на к.п. бр. ..., док је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 1152/2025 од 30.07.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосноване, жалбе тужиоца и тужених и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 7424/23 од 13.09.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању, закљученог пред Основним судом у Нишу 11.02.2011. године у предмету РЗ 113/11, између сада пок. ЕЕ, као примаоца издржавања и пок. ЂЂ, као даваоца издржавања. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиоца делимично одбијен, донета је применом одредбе члана 194. Закона о наслеђивању, у вези одредбе члана 103. Закона о облигационим односима и члана 171. Породичног закона, на основу утврђеног чињеничног стања да је кућа бр. ... у Ул. ... у ..., која је предмет Уговора о доживотном издржавању закљученог између ЕЕ, као примаоца издржавања и ЂЂ, као даваоца издржавања, заједничка имовина ЕЕ и њеног супруга, пок. ЖЖ, те да ЕЕ, предметним уговором, није могла да располаже имовином-кућом бр. ... у делу већем од 1/2 који је њој припадао. Чињенице у вези са евентуалним недостатком алеаторности при закључењу предметног уговора нижестепени судови нису ценили јер је то разлог рушљивости, при чему је, у конкретном случају, протекао субјективни рок за подношење тужбе за поништај уговора о доживотном издржавању из разлога његове рушљивости. Тужилац у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док је погрешна примена материјалног права од утицаја само када се ради о питањима од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 26.11.2013. године, а вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на ненувчано потраживање, у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**